

til de fælles EU-ordninger, når de bliver medlemmer, samtidig med at der udvikles et nyt strukturinstrument som en del af en færdighedsstrategi.

Jeg har sagt det før, men det skal så også være mine sidste bemærkninger her: Behovet for mere lighed er enormt stort. Det her middel er ikke det eneste, naturligvis ikke. Jeg ved ikke, om økonomiministeren har ret i sine procenter for, hvor højt vi må gå. Det kommer vel dybest set an på, hvordan vi gør det.

Jeg tror i hvert fald ikke på en automatik i, at der er en bestemt procentdel, som gør, at alt går ud af balance. Men det er da klart, at hvis det er golfbaner og småprojekter, der skal godkendes nede i Bruxelles, så har det en naturlig grænse. Men som jeg har sagt, så tror jeg også, det skal skrottes, og vi skal lave noget mere fornuftigt.

Behovet for midler er altså stort, og jeg mener, at de midler først og fremmest skal hentes hjem gennem besparelser på den fælles landbrugs-politik, hvor jo også temaet om, at EU skal åbnes over for Central- og Østeuropas landbrugsvarer, kommer til at skulle spille ind her i slutningen af 1990'erne.

Men med hensyn til diskussionen om, hvordan vi laver denne anden reform, som er den næste ved siden af strukturreformen, som vi skal i gang med at få drøftet også her i Folketinget, vil jeg sige til ministeren: Sæt også et udvalg i gang med at kigge på det, det er ikke én, vi kan tage i dag.

Må jeg til sidst komme med en enkelt betragtning om den dagsorden, som hr. Keld Albrechtsen har lavet her. Der er en kritik af strukturfondene og landbrugsstøtteordningerne. Vi er enige i kritikken. Men vi mener på den anden side også, at det er helt afgørende i forhold til Central- og Østeuropa – og også til miljøet – at vi får udviklet en strukturpolitik i fremtiden, og derfor vil vi selvfølgelig stemme imod, når der står, at sådanne ordninger skal erstattes af noget bilateralt, som jo med sikkerhed ikke bliver omfattende, og som skal administreres af OSCE og Europarådet, som med sikkerhed ikke kan administrere det. Det eneste, der kan være rigtigt af det, der står til sidst her, er, at også SF mener, vi skal give hjælpen dér, hvor behovet er størst.

Men for at det skal kunne lade sig gøre, er vi nødt til at udbygge og ændre EU's strukturpolitik.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er interessant, at hr. Steen Gade mener, at bureaukraterne i Bruxelles er bedre til at administrere sådan nogle ordninger end det danske formandskab i OSCE. Men lad nu den diskussion ligge. Hr. Steen Gade har ikke ganske forstået Enhedslistens dagsordensforslag, der netop indeholder, at det også kan være på multilateral basis.

Men det, jeg gerne vil spørge hr. Steen Gade om, er: SF har jo sagt ved flere lejligheder – også hr. Steen Gade selv – at SF ikke vil tage stilling til Maastricht II-Traktaten, før SF har set det endelige resultat af regeringskonferencen, den endelige traktattekst. Vil det ikke for SF være en forudsætning for et eventuelt ja til Maastricht II, at disse krav vedrørende en omlægning af strukturmidlerne, opprioriteringen af Østeuropa, er på plads, før man underskriver Maastricht II? For ellers risikerer SF jo at komme i den samme situation som regeringen, at man stikker befolkningen blå i øjnene.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det sidste risikerer SF ikke, for vi siger helt åbent, at vi tager stilling til det, der forhandles på regeringskonferencen. Det, der forhandles på regeringskonferencen, tager vi ikke stilling til i dag, som hr. Keld Albrechtsen gør, selv om han ikke ved, hvad det ender med.

Vi tager stilling, når resultatet foreligger. Resultatet foreligger efter planen midt i juni, og først derefter kan SF tage stilling til det, man forhandler på regeringskonferencen.

Det har aldrig været, og SF har aldrig opstillet, en forudsætning om, at alle de store reformer, som vi står over for i slutningen af det her årtusinde, skal være faldet på plads. Det ville jo også mildt sagt være lidt fåbeligt, når vi ved, hvor store de opgaver er.

En af de ting, som DUPI-rapporten understreger, er jo, at både projektet med at ændre landbrugsolitik, projektet med at ændre strukturpolitik i EU og åbningen over for Central- og Østeuropa er mammutopgaver, som jeg i hvert fald ikke synes, jeg har skullet se i øjnene i den tid, jeg har siddet i Folketinget, og det har jeg gjort i 15 år.

Det er da nogle opgaver af en dimension, som selvfølgelig ikke kan være færdige på 3, 4 eller 7 måneder. Men det, der er vigtigt, er, at vi skal sætte skub på dem, og det vil jeg opfordre rege-